

РЕШЕНИЕ

№ 7488

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11250** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 -чл.207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, подадена от Д. Т. Ш., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв. Ю., уточнена с молба от 14.11.2019 г., с която е предявен иск, заявен с правно основание чл.203 АПК, вр. чл.82, ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/ /GDPR/, вр. чл.39, ал.2 ЗЗЛД, вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ, за присъждане на сумата в размер на 1000 лева, представляваща обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани. Иска се ангажиране отговорността на НАП е ангажиран в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че е допуснала нарушения на чл.24 и чл.32 GDPR и чл.59, ал.1 ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност като се приложат подходящи

технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и, ал.2 ЗЗЛД; чл.67 и чл.68 ЗЗЛД. Претендира се и законната лихва върху размера на обезщетението, считано от 15.07.2019 г. /евентуално от датата на завеждане на исковата молба/ до окончателното изплащане. Претендират се и направените по делото съдебни разноски, както и адвокатско възнаграждение за процесуалния представител на ищцата по чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗАДв.

Конкретно за претърпените от ищеца вреди се сочи, че той се е почувствал незащитен от държавата като на показ били изложени имената му, ЕГН, документи за самоличност, телефонни номера, информация за доходите и адреса, на който живее. Страхувал се да не бъде изнудван, заплашван, нападнат физически или отвлечен, с оглед изтеклите данни за неговите доходи и адреса му. Страхувал се с личните му данни да не бъде злоупотребено, притеснява се да не бъде отчуждено имуществото му, да не бъде злоупотребено с банковите му сметки или да бъдат изтеглени кредити на негово име.

В съдебно заседание ищецът, редовно уведомен, се представлява от адв. Ю. и адв. Ю., които поддържат исковата молба. Молят съда да постанови решение, с което да уважи изцяло претенцията на ищеца. Претендират разноски по представен списък.

Ответникът – Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител в с. з. и в писмен отговор прави възражения за недопустимост на исковата претенция, при условията на евентуалност поддържа неоснователност и недоказаност. Сочи, че разкритите данни са резултат от престъпно деяние по смисъла на НК, а не неправомерно бездействие. Твърди, че НАП като обект на злоумишлено посегателство не била отговорна за събитието, поради което не може да ѝ бъде вменено отговорност за вреди, още повече, че е предприела необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни. Счита, че изтеклите данни са в нечетим формат. Допълнителни съображения по съществото на спора представя в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото е, че поради нерегламентиран достъп, вследствие на умишлени престъпни действия от страна на неизвестно лице, осъществени на 15.07.2019 г., е изтекла информация от информационните масиви на НАП, съдържаща лични данни на 5 милиона българи.

По делото е представено доказателство – справка от НАП, от която се установява, че за подадения идентификатор има разпространени данни, а именно: ЕГН и имена; Данни за изплатени доходи на физически лица за 2007 г.; Данни за изплатени доходи на физически лица за 2008 г.; Данни за годишна данъчна декларация за доходите на физически лица (чл. 50 ЗДДФЛ) за 2010 г.; Данни от декларации, подадени от работодатели/осигурители за осигурените от тях лица (декларация обр. № 1 от Наредба Н8) за период 2008 г.; Данни от справка за изплатени доходи на физически лица (чл. 73 от ЗДДФЛ) за 2010 г.; Данни от справка за изплатени доходи на физически лица (чл. 73 от ЗДДФЛ) за 2013 г.; Данни от

справка за изплатени доходи на физически лица (чл. 73 от ЗДДФЛ) за 2018 г.; Данни, подадени от организатори на хазартни онлайн игри, включващи и данни от лична карта; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ лице, от подадена декларация за промяна/първоначално деклариране на авансови вноски (чл. 88/чл. 87а, ал. 2 и 3 от ЗКПО) 2016 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ лице, от подадена декларация за промяна/първоначално деклариране на авансови вноски (чл. 88/чл. 87а, ал. 2 и 3 от ЗКПО) 2017 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ лице, от подадена декларация за промяна/първоначално деклариране на авансови вноски (чл. 88/чл. 87а, ал. 2 и 3 от ЗКПО) 2018 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ юридическо лице, от подадена годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък (чл. 92 от ЗКПО) за 2015 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ юридическо лице, от подадена годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък (чл. 92 от ЗКПО) за 2016 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ юридическо лице, от подадена годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък (чл. 92 от ЗКПО) за 2018 г.

По делото не са представени никакви други писмени доказателства нито от страна на ищеца, нито от страна на ответника.

За доказване на претърпени неимуществени вреди от страна на Ш., по делото се събраха и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля В. Л. П. – близък приятел и колега на ищеца. Същият сочи, че води дело срещу НАП на същото правно основание за вреди от нерегламентирано изтичане на личните му данни. Работел в компютърна фирма и Д. го е питал за последствията, след като се разбрало за изтичане на личните му данни. Знаел, че Д. сменил всичките си лични документи, продал апартаменти в С., преместил се в [населено място]. Споделял му, че се притеснява, дейността на фирмата му се замразила, като тяхната фирма му поръчвала рекламни материали, но той спрял да ги обслужва и питал до каква степен това може да му навреди. Били изтекли данни за доходи, обороти, осигуровки, адреси. Соци, че не знае дали имотите са на негово име или на фирма.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ прави следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е предявеният от Д. Т. Ш. иск за осъждане на Национална агенция за приходите да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника за периода от 15.07.2019 г. до предявяване на ИМ, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал. 1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/, а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г., евентуално от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

Съдът намира предявения иск за допустим като заведен от надлежна страна – лице с правен интерес от предявяване на претенция за обезвреда. Същата касае

твърдение за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, довело до неимуществени вреди за ищеца. По отношение допустимостта и реда за разглеждане на предявените иски за обезщетение и лихва върху главницата, се е произнесъл ВАС с определение № 2634/19.02.2020 г., постановено по адм. д. № 1935/2020 г. на ВАС, V отд. ВАС е посочил, че процесуалният ред, по който засегнатият субект може да търси обезщетение и отговорност за причинените вреди, поради неправомерно обработване на личните му данни, е уреден в глава XI "Производство за обезщетения" от АПК. В зависимост от правната характеристика на източника, от който се претендират вреди – административен акт, действие или бездействие, в чл. 204, ал. 1 – 4 АПК законодателят е предвидил различни процесуални възможности за реализиране на правото на обезщетение, а именно след отмяна на административния акт по съответния ред – чл. 204, ал. 1 АПК; при предявяване на претенцията за обезщетение в производството по оспорване на административния акт – чл. 204, ал. 2 АПК; при установяване на незаконосъобразността на акт, който е нищожен или оттеглен в производството по иска за обезщетение – чл. 204, ал. 3 АПК и при установяване на незаконосъобразността на действието или бездействието от съда, пред който е предявен искът за обезщетението – чл. 203, ал. 4 АПК. Тъй като в настоящия случай вредите се претендират от незаконосъобразно бездействие на администратора на лични данни, незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение – чл. 204, ал. 4 АПК. Съгласно чл. 203, ал. 2 АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност по ал. 1 се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. В допълнение, в сила е чл. 203, ал. 3 АПК, (Нова - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.), съгласно която по реда на тази глава се разглеждат и исковете за обезщетения за вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, като за имуществената отговорност и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушение на правото на Европейския съюз, а съгласно чл. 2в ЗОДОВ (Нов – ДВ, бр. 94 от 2019 г.), когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, исковете се разглеждат от съдилищата по реда на АПК за вреди по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема предявения иск за допустим и като такъв – подлежащ на разглеждане по същество и по реда на глава XI АПК, вр. чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Идеята е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чийто състав са причинителите на вредите. Съдът приема, че тъй като твърденията са за вреди, причинени от незаконосъобразно бездействие на служители на НАП, пасивно легитимиран по иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е именно Национална агенция за приходите. Отговорността по ЗОДОВ е деликтна, като се отличава от общата деликтна отговорност досежно деликвента, както и досежно спецификата на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. За противоправността, вината и вредите приложимият материален закон не установява отклонения от общия състав на деликтната отговорност.

Ищецът претендира присъждане на обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на служителите на НАП, изразяващо се неизпълнение на задължения, произтичащи от чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД, чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, касаещ претенция от незаконосъобразно бездействие предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразно бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такова бездействие и причинна връзка /пряка и непосредствена/ между незаконосъобразното бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред. Съгласно чл. 204, ал. 4 АПК, незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Съдът намира, че е налице първата предпоставка на визираната в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ хипотеза, а именно налице е незаконосъобразно бездействие от страна на държавен орган да изпълни вменено му от чл. 59, ал. 1 от ЗЗЛД, чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/ задължения.

Легално определение на термина "бездействие" липсва. Под "действие", респективно "бездействие", следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба. Предмет на защита в производството по чл. 256 от АПК е бездействието на административния орган, когато последният е задължен да извърши определени действия по силата на нормативен акт. Не всяко неизпълнение на задължение на административен орган представлява бездействие по смисъла на чл. 256, от АПК, а само неизвършването на фактически действия, при наличието на нормативно установено задължение за извършване на такива. Съставомерна в този случай е липсата на активно поведение /бездействие/ на компетентен орган да извърши конкретни фактически действия.

От твърденията в исковата молба, както и от събраните по делото доказателства, се установява, че конкретното бездействие, от което се твърди, че са произтекли вредите е изтеклата на 15.07.2019 г., вследствие нерегламентиран достъп и престъпно деяние от неизвестно лице, от електронните масиви на НАП, информация съдържаща лични данни на ищеца. В резултат на неоторизирания достъп до сървъра на НАП, съдържаща информация относно личните данни на ищеца, възникнали притеснения и опасения у последния да не бъде злоупотребено с тях. По отношение на факта, че на посочената дата, поради нерегламентиран достъп, е изтекла информация от информационните масиви на НАП, съдържаща лични данни на ищеца, по делото не се спори. По делото единствено се представи справка от НАП, от която се установява, че за

подадения идентификатор /без име/ има разпространени данни, а именно: ЕГН и имена; Данни за изплатени доходи на физически лица за 2007 г.; Данни за изплатени доходи на физически лица за 2008 г.; Данни за годишна данъчна декларация за доходите на физически лица (чл. 50 ЗДДФЛ) за 2010 г.; Данни от декларации, подадени от работодатели/осигурители за осигурените от тях лица (декларация обр. № 1 от Наредба Н8) за период 2008 г.; Данни от справка за изплатени доходи на физически лица (чл. 73 от ЗДДФЛ) за 2010 г.; Данни от справка за изплатени доходи на физически лица (чл. 73 от ЗДДФЛ) за 2013 г.; Данни от справка за изплатени доходи на физически лица (чл. 73 от ЗДДФЛ) за 2018 г.; Данни, подадени от организатори на хазартни онлайн игри, включващи и данни от лична карта; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ лице, от подадена декларация за промяна/първоначално деклариране на авансови вноски (чл. 88/чл. 87а, ал. 2 и 3 от ЗКПО) 2016 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ лице, от подадена декларация за промяна/първоначално деклариране на авансови вноски (чл. 88/чл. 87а, ал. 2 и 3 от ЗКПО) 2017 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ лице, от подадена декларация за промяна/първоначално деклариране на авансови вноски (чл. 88/чл. 87а, ал. 2 и 3 от ЗКПО) 2018 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ юридическо лице, от подадена годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък (чл. 92 от ЗКПО) за 2015 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ юридическо лице, от подадена годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък (чл. 92 от ЗКПО) за 2016 г.; Идентификационни данни за лице, в качеството на представляващ юридическо лице, от подадена годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък (чл. 92 от ЗКПО) за 2018 г. Не са представени обаче доказателства дали тази справка касае именно ищеца. За съда е без значение за кого се отнасят личните данни и в какъв обем са разкрити от приложеното доказателство, до степен, че общоизвестни факти не е необходимо да се доказват до степен, че да се установи това, което е установено. Съдът го кредитира до степен, че това е правопораждащ факт за предявения иск, но е необходимо да е обвързан и от другите факти, относими към основателността на иска.

От показанията на свидетеля П. се установи, че знаел, че Д. сменил всичките си лични документи, продал апартаменти в С., преместил се в

[населено място]. Споделял му, че се притеснява, дейността на фирмата му се замразила, като тяхната фирма му поръчвала рекламни материали, но той спрял да ги обслужва и питал до каква степен това може да му навреди. Били изтекли данни за доходи, обороти, осигуровки, адреси. Сочил, че не знае дали имотите са на негово име или на фирма. Не е установено обаче да са настъпили реални вреди като следствие от неправомерния достъп до личните му данни.

Според съда "изтичането" на лични данни в публичното пространство е нормално да предизвика емоционален дискомфорт у всеки човек. Възприето е в съдебната практика обаче, че настъпилите неимуществени вреди следва да не са хипотетични и евентуални, а реални. В тежест на ищцовата страна е да докаже тяхното настъпване и в какво конкретно се изразяват. От показанията на свидетеля и другите доказателства по делото не се установи реално настъпване на конкретни неимуществени вреди.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема за недоказана претърпяната от ищеца вреда, изразяваща се в стрес, притеснение, заплаха, от незаконосъобразното бездействие на ответника. Поради това, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

При тази фактическа обстановка настоящата инстанция намира, че не са налице предпоставките по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, визирани в хипотезата на тази правна норма, а твърдяните неимуществени вреди не са установени и доказани, поради което исковете следва да бъдат отхвърлени.

Предвид изхода на спора, на ищеца не се дължат разноски.

Ответникът е поискал присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсулт. При определяне размера на възнаграждението за юрисконсулта, съдът съобрази разпоредбите на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100, 00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 203 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предявен от Д. Т. Ш. срещу Национална агенция за приходите, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15.07.2019 г. до предявяване на ИМ в съда, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал. 1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/, а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца.

ОСЪЖДА Д. Т. Ш., ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Национална агенция по приходите сумата от 100, 00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: